

S

ygn. akt:I C 372/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć
Protokolant:	Monika Ira

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2020 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa Ł. K., E. K. (1), L. K.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powódki E. K. (1) kwotę 120 000 zł (słownie: sto dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2017 roku do dnia zapłaty;

oddala powództwo powódki E. K. (1) w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powódki L. K. kwotę 100 000 zł (słownie: sto tysięcy złotych 00/100) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2017 roku do dnia zapłaty;

oddala powództwo powódki L. K. w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda Ł. K. kwotę 100 000 zł (słownie: sto tysięcy złotych 00/100) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2017 roku do dnia zapłaty;

oddala powództwo powoda Ł. K. w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego na rzecz powódki E. K. (1) kwotę 6121,74 (słownie: sześć tysięcy sto dwadzieścia jeden złotych 74/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

zasądza od pozwanego na rzecz powódki L. K. kwotę 4553,23 (słownie: cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt trzy złotych 23/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

zasądza od pozwanego na rzecz powoda Ł. K. kwotę 4553,23 (słownie: cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt trzy złotych 23/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

poleca kasie Sądu Okręgowego w Gliwicach zwrócić powodom kwotę 323 zł (słownie: trzysta dwadzieścia trzy złote 00/100) tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego;

poleca kasie Sądu Okręgowego w Gliwicach zwrócić pozwanemu kwotę 9,40 zł (słownie dziewięć złotych 40/100) tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego.

SSO Andrzej Kieć

sygn. akt I C 372/18

UZASADNIENIE

Powodowie E. K. (1), L. K. i Ł. K. wnieśli w dniu 28.03.2018r (data stempla pocztowego) pozew przeciwko pozwanemu (...) w W. i po sprecyzowaniu żądania w piśmie z dnia 18.08.2019r żądali zasądzenia:

* powódka E. K. (1):

- kwoty 160.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- kwoty 70.000 zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od następnego dnia po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody,

* powódka L. K.:

- kwoty 160.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- kwoty 47.300 zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej
- kwotę 1.300 zł miesięcznie renty, począwszy od kwietnia 2018r

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od następnego dnia po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody,

* powód Ł. K.:

- kwoty 160.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- kwoty 47.300 zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej
- kwotę 1.300 zł miesięcznie renty, począwszy od kwietnia 2018r

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od następnego dnia po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

Nadto wnieśli o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazali, że w wyniku wypadku komunikacyjnego zaistniałego w dniu 29.03.2016 r., ofiarą śmiertelną stał się K. K.- mąż E. K. (1) i ojciec pozostałych powodów. W wyniku tego doznali krzywdy, gdyż ze zmarłym łączyły ich ponadprzeciętne więzi oraz pogorszeniu uległa ich sytuacja życiowa.

Pozwany wniósł o oddalenie roszczeń powódki i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, iż kwestionuje roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Do wypadu doszło z winy kierowcy samochodu marki (...), którym jechał K. K. i to on był kierowca samochodu – odpada więc odpowiedzialność ubezpieczyciela określona w art. 436 kc, ponoszona z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Ponadto roszczenie dotyczące zadośćuczynienia jest wygórowane a żądanie dotyczące odszkodowania za pogorszenie sytuacji

życiowej jest niezasadne; pogorszenie sytuacji życiowej nie zostało wykazane. Ponadto zasądzenie ewentualnych odsetek możliwe jest od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.03.2016 miał na terenie Polski wypadek, w który podróżujący samochodem marki (...) zarejestrowanym w Niemczech, w tym K. K., zmarli wskutek doznanych obrażeń. W związku z wypadkiem postępowanie prowadziła Prokuratura Rejonowa w Świebodzinie (sygn. PR Ds. 173/2016), która postanowieniem z dnia 29.03.2017r postępowanie umorzyła wobec niewykrycia sprawy przestępstwa. Powodowie zgłosili roszczenia wobec niemieckiego towarzystwa (...) a postępowanie likwidacyjne było prowadzone przez jego korespondenta na terenie (...) S.A., które odmówiło przyznania świadczeń pismami z dnia 15.05.2017r, gdyż według ustaleń ubezpieczyciela samochód prowadził K. K.. Zawiadomienie o szkodzie zostało skierowane przez powodów do (...) S.A. pismem z dnia 7.07.2016r

E. K. (1) była zamężna z K. K. przez okres niespełna 6 lat przed tragicznym wypadkiem. Układało się im bardzo dobrze, byli szczęśliwi. Mieli dwoje dzieci: L., która w chwili wypadku ojca miała około 3 lat i Ł., który miał wówczas kilka miesięcy. K. K. okazywał czułość dzieciom. Pracował on w delegacjach na terenie Niemiec. Do Polski przyjeżdżał na weekendy, co tydzień. Przebywając za granicą, bardzo często telefonował do żony. Małżonkom dobrze się powodziło. Wyjeżdżali na wakacje, byli właścicielami kilkuletniego samochodu marki (...). Marzyli o budowie domu. K. K. zarabiał około 2.000 - 2.500 euro miesięcznie. Powódka E. K. (1) pracowała zawodowo do czasu urodzenia drugiego dziecka, później przebywała na urlopie wychowawczym.

O wypadku męża powódka E. K. (1) dowiedziała się od policji, która przyjechała do domu. Powódka była przy identyfikacji zwłok. Powódka bardzo przeżywała sytuację, okres żałoby przeżywa do dzisiaj. Bardzo często wspomina męża, z dziećmi bardzo często odwiedza cmentarz. Dzieci całują pomnik na cmentarzu. Matka pokazuje im fotografie ojca, które są w całym domu. Opowiada dzieciom o ojcu, wspomina go.

W czasie wypadku męża, powódka E. K. (1) miała 33 lata. Byli parą przez 16 lat. Mąż był dla niej wsparciem, przyjacielem. Bardzo kochała męża. Do dzisiaj nie związała się z innym mężczyzną. Nadal nosi obrączkę ślubną. Po wypadku męża korzystała z pomocy psychologicznej.

Ze zmarłym K. K. powódkę E. K. (1) łączyły bliskie więzi emocjonalne. Konsekwencje wypadku powstałe w sferze psychicznej powódki wpisały się w niepowikłany schemat przeżywania żałoby. Odczuwane przez nią dolegliwości psychiczne i fizjologiczne po śmierci męża okresowo zdestabilizowały jej funkcjonowanie, jednakże nie wywołały symptomów psychopatologicznych. Śmierć męża powoduje obecnie u niej zaburzenia depresyjne o łagodnym nasileniu. Małoletnie dzieci były przywiązane do ojca w stopniu adekwatnym do wieku. Proces żałoby przebiegał u nich adekwatnie do wieku, w sposób nie powikłany. Funkcjonowanie emocjonalno-społeczne małoletniej L. nie odbiega od norm rozwojowych. Funkcjonowanie małoletniego Ł. – w ocenie matki - bywa problematyczne, z uwagi na nadpobudliwość. Obecność i zaangażowanie w proces wychowawczy drugiego rodzica mogłoby pozytywnie wpłynąć na małoletniego.

Nie jest możliwe do ustalenia, kto był kierowcą samochodu (...) w czasie wypadku, w którym zginął K. K.. Analiza obrażeń osób jadących tym samochodem nie daje podstaw do wytypowania osoby kierowcy, ze względu na podobieństwo charakteru, lokalizacji oraz ciężkości obrażeń, jakich doznali jadący (...).

Powodowie otrzymują rentę wdowią i sierocą wypłacaną przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową (...)w wysokości: E. K. (1) aktualnie 1419 euro (wcześniej od (...) do 1321 euro), L. K. 709 euro (wcześniej od 601 do 660 euro), Ł. K. 709 euro. (wcześniej od 601 do 660 euro). Decyzją polskiego ZUS z 25.04.2016r, powodom została przyznana nadto renta rodzinna w wysokości 1862,75 zł łącznie - po 620,92 zł na jedną osobę.

Powódka E. K. (1) otrzymała po wypadku męża kwotę 600.000 zł z polisy na życie.

/dowody: dowód z postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świebodzinie o umorzeniu śledztwa z dnia 29 marca 2017 roku k. 17 – 19, z pisma powodów z 7 lipca 2016 roku k. 27 – 28, z pisma powodów z 6 września 2017 roku k. 29, z pisma pozwanego z dnia 19 września 2017 roku k. 30, z pism (...) z dnia 11 lipca 2016 roku, z 3 lipca 2017 roku, 26 czerwca 2017 roku, 15 maja 2017 roku (trzy pisma) k. 19 – 26, dowód z deklaracji podatkowej za 2015 rok k. 32 – 37, z decyzji ZUS z dnia 25 kwietnia 2016 roku k. 41 – 42; dowód z dokumentów znajdujących się w aktach Prokuratury Rejonowej w Świebodzinie sygnatura 3 Ds. 173/2016 w postaci protokołu oględzin miejsca wypadku, protokołów oględzin zwłok na miejscu znalezienia, protokołów oględzin i otwarcia zwłok, z dokumentacji zdjęciowej sporządzonej w karcie oględzin i otwarcia zwłok, z opinii biura ekspertyz sądowych z czerwca 2016 roku i z marca 2016 roku, z postanowienia o umorzeniu śledztwa, z protokołów z przesłuchania świadków M. O., Ż. Z., E. K., A M., I. B., M. W., T. M., A. K., D. S.; zeznania świadków: J. Z., L. Z. (e-protokół z 17.01.2019r k.133), przesłuchanie powódki E. K. (1) (e-protokół z 7.07.2020r k.283), opinia biegłego z zakresu medycyny wypadkowej T. W. (k.183-188), opinia biegłego psychologa A. P. (k.245-248)/.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy wyżej przedstawiony. Dowodom z dokumentów sąd dał wiarę albowiem ich prawdziwość nie została zaprzeczona. Zeznaniami świadków oraz powódki sąd dał wiarę albowiem były one logiczne, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały a przez to były wiarygodne.

Wiarę dowodom z opinii biegłych sąd dał albowiem opinie były sporządzone w sposób wykazujący znajomość opiniowanej problematyki przez biegłego, biegli wskazali drogę, którą dochodzili do swych wniosków a wnioski te prezentowali w przekonujący sposób. Tym samym opinie były przekonujące i mogły stanowić podstawę ustaleń. Strony nie zakwestionowały skutecznie ustaleń i wniosków biegłych, nie podważyły przekonująco wniosków płynących z opinii, nie wykazały okoliczności, które pozbawiałyby opinii przymiotu rzetelności i wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany posiadał legitymację bierną z mocy art. 123 ustawy z dnia 22 Maja 2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – legitymacja ta nie była zresztą kwestionowana.

Kwestionowana była zasada odpowiedzialności pozwanego. Pozwany podnosił, iż nie ponosi odpowiedzialności albowiem kierowcą samochodu marki (...) biorącym udział w wypadku był K. K. – w grę nie wchodzi więc odpowiedzialność z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciela gdyż ta może dotyczyć pasażerów samochodu a nie kierowcy. Pozwany nie wykazał jednak by to K. K. był kierowcą samochodu w chwili wypadku, nie wyłączył swej odpowiedzialności. Jak wynika z materiałów postępowania dowodowego, w szczególności z opinii biegłego z zakresu medycyny wypadkowej T. W., nie jest możliwe do ustalenia, kto był kierowcą samochodu (...) w czasie wypadku, w którym zginął K. K.. Analiza obrażeń osób jadących tym samochodem nie daje podstaw do wytypowania osoby kierowcy, ze względu na podobieństwo charakteru, lokalizacji oraz ciężkości obrażeń, jakich doznali jadący (...). Fakt, kto był kierowcą feralnego samochodu, nie został ustalony również jednoznacznie w toku dochodzenia prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Świebodzinie, badającą okoliczności wypadku (sygnatura 3 Ds. 173/2016).

Powodowie domagali się zasądzenia zadośćuczynienia z tytułu śmierci osoby bliskiej.

Odnosząc się do żądania zasądzenia zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 k.c. podkreślić należy, iż zadośćuczynienie jest roszczeniem o charakterze ściśle niemajątkowym mającym za zadanie kompensację doznanej krzywdy. Świadczenie to ma kompensować nie tyle doznany ból spowodowany śmiercią osoby bliskiej, lecz przedwczesną utratę członka rodziny. Dobrem osobistym, którego naruszenie wymaga rekompensaty, jest zatem prawo do życia w rodzinie. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli skutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego, sąd może przyznać od zobowiązanego do naprawienia szkody najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Oceniając wysokość należnego zadośćuczynienia należy mieć na uwadze to, że nie ma ono na celu wyrównania straty poniesionej przez członków najbliższej rodziny zmarłego, lecz ma pomóc dostosować się do nowej rzeczywistości. Ma także

na celu złagodzenie cierpienia wywołanego utratą osoby bliskiej. Okoliczności wpływające także na wysokość tego świadczenia to m.in.: dramatyzm doznań osób bliskich zmarłego, poczucie osamotnienia, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rola, jaką w rodzinie pełniła osoba zmarłego, charakter i rodzaj zaburzeń w prawidłowym funkcjonowaniu pozostałych członków rodziny, stopień w jakim pozostali członkowie będą umieli odnaleźć się w nowej rzeczywistości i na ile zdolni są zaakceptować obecny stan rzeczy. Śmierć młodego męża i ojca dla dzieci, jest najsilniejszym z doznań stresowych, jakie może doświadczyć człowiek i prowadzi do szeregu groźnych następstw psychicznych i fizycznych. Naruszona zostaje spójność świata wewnętrznego, co prowadzi do stałego generowania lęgu, braku poczucia bezpieczeństwa, lęku o przyszłość, bezradności. Podczas tragicznego w skutkach wypadku komunikacyjnego powodowie stracili najbliższą im osobę, z którym wspólnie zamieszkiwali, który był dla nich oparciem, zapewniał pomoc i opiekę.

Poczucie pustki i osamotnienia, żal i rozpacz, jaka towarzyszyła powódce E. K. (1) po śmierci męża wpłynęła negatywnie na jej stan psychiczny i emocjonalny. Ze zmarłym K. K. powódkę E. K. (1) łączyły bliskie więzi emocjonalne. W czasie wypadku męża, powódka E. K. (1) miała 33 lata. Byli parą przez 16 lat. Mąż był dla niej wsparciem, przyjacielem. Powódka bardzo kochała męża. Do dzisiaj nie związała się z innym mężczyzną. Nadal nosi obrączkę ślubną. Śmierć męża pozbawiła ją więc poczucia bezpieczeństwa, pozytywnych doznań pozostawiania w szczęśliwym związku. Pozbawiła ją też możliwości wspólnego z mężem wychowywania wspólnych dzieci. Małżonkowie mieli wspólne plany na przyszłość (budowa domu), które nie zostały zrealizowane.

Małoletni powodowie L. i Ł. K., wskutek śmierci ojca, zostali pozbawieni możliwości wzrastania w pełnej rodzinie, wychowywania się pod pieczą ojca. Utracili możliwość cieszenia się beztrudnym dzieciństwem a w przyszłości utracili wsparcie ojca. Ich dzieciństwo i wzrastanie nie będzie takim, jakim by mogło być gdyby ojciec żył. Matka opowiada im o ojcu, pokazuje jego zdjęcia, wspólnie odwiedzają grób taty – bliskość emocjonalna jest więc kultywowana lecz nigdy nie dozna pełnego zaspokojenia. Brak ojca będzie im towarzyszył przez całe życie.

Niewątpliwie śmierć męża i ojca i jego brak będzie wywierał wpływ na dalsze życie powodów, bowiem stracili najbliższą osobę, jego towarzystwo i wsparcie.

Kierując się przedstawionymi wyżej okolicznościami, przy analizie materiału dowodowego, sąd uznał, iż powodom należne jest zadośćuczynienie, które pozwoli, zniwelować doznana przez powoda krzywdę. Sąd ocenił, iż zadośćuczynienie dla powódki E. K. (1) wynosić winno 120.000 zł a dla małoletnich powodów po 100.000 zł. Zadośćuczynienie pieniężne oczywiście nie wynagrodzi powodom w pełni krzywdy, jakiej doznali, jednakże zasądzone zadośćuczynienia winny być utrzymane w rozsądnych granicach. Zgłoszone żądania zasądzenia zadośćuczynienia przekraczające tę kwotę należało uznać za wygórowane, nie odpowiadające stopie życiowej społeczności. Wpływ na wysokość przyznanego powódce E. K. (1) miała w pewnym stopniu również okoliczność, iż otrzymała ona wcześniej odszkodowanie z polisy na życie w wysokości 600.000 zł; kwota ta nie podlega automatycznemu zaliczeniu na poczet zadośćuczynienia, jednakże nie można pominąć, iż pozwoliła dostosować się powódce do nowej rzeczywistości. W przypadku małoletnich powodów, sąd wziął pod uwagę, iż nie zdążyli oni nawiązać z uwagi na wiek bardzo bliskich relacji z ojcem (małoletnia L. w chwili tragicznego wypadku miała 3 lata a małoletni Ł. kilka miesięcy); ich krzywda jednak będzie występować przez całe życie.

Powodowie domagał się także odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej a małoletni powodowie również zasądzenia rent.. Przepis art. 446 § 2 i 3 k.c. stanowi, że osoba, względem której ciążył na zmarłym obowiązek alimentacyjny, może żądać od obowiązanego do naprawienia szkody renty obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego; sąd może również przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej. Szkody te wyrażają się w ogólnym, znacznym pogorszeniu warunków życiowych, w jakich znaleźli się najbliżsi członkowie rodziny zmarłego. Bierze się pod uwagę przede wszystkim uszczerbek o charakterze majątkowym, ale również możliwości polepszenia warunków życiowych w przyszłości Ocena „znacznego pogorszenia” zależna jest od rozmiarów ujemnych następstw natury majątkowej wywołanych przez śmierć osoby najbliższej. Odszkodowanie należne na podstawie art. 446 § 3 k.c. nie jest odszkodowaniem pełnym w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., lecz z woli

ustawodawcy „stosownym”, to jest takim, które ułatwi przystosowanie się uprawnionego do zmienionej sytuacji życiowej. Żądanie alimentacyjne ma na celu naprawienie szkody, biorąc pod uwagę potrzeby poszkodowanego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zmarłego.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że na skutek tragicznej śmierci K. K. sytuacja życiowa powodów nie uległa znacznemu pogorszeniu, biorąc pod uwagę następstwa natury majątkowej. Brak jest również przesłanek do zasądzenia rent dla małoletnich powodów albowiem nie występuje sytuacja by posiadali niezaspokojone potrzeby, które mieliby zaspokojone w wyższym stopniu, gdyby ich ojciec żył.

Jak wynika z postępowania dowodowego, K. K. zarabiał około 2.000 - 2.500 euro miesięcznie. Powódka E. K. (1) pracowała zawodowo do czasu urodzenia drugiego dziecka, później przebywała na urlopie wychowawczym. Głównym żywicielem rodziny był więc zmarły. Powodowie otrzymują obecnie rentę wdowią i sierocą wypłacaną przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową (...) w wysokości: E. K. (1) aktualnie 1419 euro (wcześniej od 1275 do 1321 euro), L. K. 709 euro (wcześniej od 601 do 660 euro), Ł. K. 709 euro. (wcześniej od 601 do 660 euro). Decyzją polskiego ZUS z 25.04.2016r, powodom została przyznana nadto renta rodzinna w wysokości 1862,75 zł łącznie - po 620,92 zł na jedną osobę. Łącznie zatem powodowie otrzymują obecnie około 2837 euro (od(...)) oraz od polskiego ZUS, w przeliczeniu na euro, około 423 euro. Razem daje to kwotę 3260 euro miesięcznie. We wcześniejszym okresie było to nieco mniej, ale i tak około 2500 euro z (...) plus renta z ZUS. Osiągane przez powodów dochody są zatem wyższe, aniżeli osiągalni oni za życia K. K.. Trzeba przy tym brać również pod uwagę, iż część zarobionych przez siebie pieniędzy K. K. przeznaczał na własne potrzeby (utrzymanie, przejazdy, wydatki własne). W tej sytuacji sąd uznał, iż brak jest podstaw do zasądzenia na rzecz małoletnich powodów dodatkowych rent, a na rzecz wszystkich powodów odszkodowania z powodu istotnego pogorszenia sytuacji życiowej.

Mając wszystko na uwadze, orzeczono jak w punktach 1 – 6 wyroku, na podstawie art. 34 ustawy z dnia 22 Maja 2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 446 kc.

O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481 § 1 k.c. W orzecznictwie sądowym przejawiają się stanowiska, iż odsetki od kwoty zadośćuczynienia możliwe są od dnia wyrokowania bądź z momentem wymagalności spowodowanej wezwaniem do zapłaty. W niniejszej sprawie skutki wypadku możliwe były do oceny po przeprowadzeniu postępowania likwidującego szkodę, były bowiem one w pełni znane. Sąd zatem uznał, iż ubezpieczyciel winien spełnić świadczenie po upływie ustawowym 30 dni przewidzianych na likwidację szkody; brak spełnienia świadczenia w tym terminie powoduje u poszkodowanego uszczerbek majątkowy w postaci braku możliwości dysponowania środkami pieniężnymi. W piśmie precyzującym żądanie z dnia 18.08.2019r powodowie żądali zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych od następnego dnia po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody (w pozwie powodowie jako datę liczenia odsetek od kwoty zadośćuczynienia wskazali 6.08.2016r. Biorąc pod uwagę zgromadzone materiały dowodowe, sąd uznał, iż roszczenie było wymagalne z datą 15.05.2017r Jest to data wynikająca z pism ubezpieczyciela odmawiających spełnienia świadczenia (k.24-26), zatem niewątpliwie w tej dacie postępowanie likwidacyjne uległo zakończeniu. Powodowie nie wykazali wcześniejszej daty wymagalności roszczenia, w szczególności nie wykazali w jakiej dacie zostało złożone ubezpieczycielowi zawiadomienie o szkodzie opatrzone datą 7.07.2016r.

O kosztach procesu orzeczono w punktach 7-9 wyroku, na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając, mając na uwadze wynik postępowania i licząc koszty oddzielnie dla każdego powoda (pomiędzy powodami występowało współuczestnictwo formalne.

W relacji powódka E. K. (1) – pozwany, powódka utrzymała się z żądaniem w 52,17%. Łączne koszty tych stron wyniosły 19.278,52 zł, z czego na powódkę przypadło 15.242,66 zł a na pozwanego 3.935,86zł . Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: kwota 11.500 zł tytułem opłaty od pozwu, 225,66 zł tytułem uiszczonych przez powódkę i wykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego psychologa (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 677 zł), kwota 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą wynikającą z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł należnej łącznie powodom).. Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się: kwota 330,20 zł tytułem uiszczonej przez pozwanego zaliczki na poczet opinii biegłego z zakresy medycyny wypadkowej (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 990.60 zł) oraz kwota 3.605,66 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą wynikająca z w/w rozporządzenia wraz z opłatą od pełnomocnictwa (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł i z opłaty od pełnomocnictwa).

W relacji powódka L. K. – pozwany, powódka utrzymała się z żądaniem w 44,86%. Łączne koszty tych stron wyniosły 18.923,52 zł, z czego na powódkę przypadło 14.987,66 zł a na pozwanego 3.935,86zł . Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: kwota 11.145 zł tytułem opłaty od pozwu, 225,66 zł tytułem uiszczonej przez powódkę i wykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego psychologa (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 677 zł), kwota 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą, (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł należnej łącznie powodom).. Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się: kwota 330,20 zł tytułem uiszczonej przez pozwanego zaliczki na poczet opinii biegłego z zakresy medycyny wypadkowej (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 990.60 zł) oraz kwota 3.605,66 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą, wraz z opłatą od pełnomocnictwa (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł i z opłaty od pełnomocnictwa).

W relacji powód L. K. – pozwany, powód utrzymała się z żądaniem w 44,86%. Łączne koszty tych stron wyniosły 18.923,52 zł, z czego na powoda przypadło 14.987,66 zł a na pozwanego 3.935,86zł . Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: kwota 11.145 zł tytułem opłaty od pozwu, 225,66 zł tytułem uiszczonej przez powódkę i wykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego psychologa (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 677 zł), kwota 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą, (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł należnej łącznie powodom). Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się: kwota 330,20 zł tytułem uiszczonej przez pozwanego zaliczki na poczet opinii biegłego z zakresy medycyny wypadkowej (jest to 1/3 z kosztów opinii w wysokości 990.60 zł) oraz kwota 3.605,66 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z taryfą, wraz z opłatą od pełnomocnictwa (jest to 1/3 z taryfy wynoszącej 10.800 zł i z opłaty od pełnomocnictwa).

Powodowie uiszcili zaliczkę na biegłego w wysokości 1000 zł. wydatki na opinię wyniosły 677 zł, zatem niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 323 zł nakazano zwrócić w punkcie 10 wyroku. Pozwany uiszcil zaliczkę na biegłego w wysokości 1000 zł. wydatki na opinię wyniosły 990,60 zł, zatem niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 9,40 zł nakazano zwrócić w punkcie 11 wyroku.

SSO Andrzej Kieć